

lari potest. Immo de totâ fortunâ idem concludere licet, namq; in eâ nihil expetendum, nihil nativæ bonitatis inesse manifestum est, quæ nec se bonis semper adjungit, nec quibus adjuncta fuerit, bonos efficit. Adeo rectè monuit ille apud CAMERARIUM, *λ Vitia virtutis specie venenum esse validissimum*, quod propinare solent homines oratione circumtonsâ, fucâtâ & manufactâ, in quam hætenus invecti fuimus.

Nec CAROLUS SCRIBANUS JESUITA *μ* hoc diffiteri potuit: postquam enim sibi PHILIPPUM IV. HISPANIARUM REGEM CATHOLICUM instituendum sumisset inter alias scelerum in Principe causas retulit ejusmodi laudatores atq; probatores, qui si demantur, crimina prope omnia à sceptris & purpurâ exclusum iri statuit, *Laudasse, inquit, in Principe crimen, impulisse in illud & in majora est. Animos addit, qui laudat, & audentiorem laudatio facit, & ad paria aut deteriora quasi manu ducit.* Exclamat porro, *Audeo dicere, Tolle à principe scelerum laudatores, nulla aut perrara erunt scelera, alitur crescitq; improbitas laudibus, advocato eam in rem CYPRIANO scribente, Qui peccantem blandimentis adulantibus palpat, peccandi fomitem administrat, nec comprimit delicta, sed nutrit.* Vident nempe homines, quod apud plerosq; verba plurimum valeant, bonaq; ac mala non suâ naturâ, sed vocibus loquentium æstimentur, quod apud TACITUM Treveris ac Lingonibus exprobrat Petilius Cerialis; unde *nunquam quisquam alienum servitium & dominationem sibi concupivit, ut non speciosa libertatis nomina usurparet atque pretexeret, quum vera interim causa esset libido atq; avaritia & mutanda sedis amor.* O Tacite ecquid taces!

Veritas paucos delectat plures assentatio.

In superiori programmate XLIXvo, cujus gratiâ *Præterita* scribere (quod idem in programmate XXCIItio de ANGELIS BONIS factitavi) ingressus hæc succenturio, allegaveram

BERN-

(λ) *Meditat. Histor. lib. II. c. 47.* (μ) *Politico-Christian. lib. I. cap. 18.*
(ν) *lib. IV. Historiar.*